

Arturo Fuente - rodinná sága o štěstí

Správně podle nároků měl dostat doutníkovou firmu prvorozený syn, ale ten o ni neměl zájem a protože Arturo viděl, že Carlo mu vždy s doutníkovou firmou pomáhal, zeptal se ho, zda nechce pokračovat, a že by mu firmu předal. Carlo mu odpověděl, že bude rád, ale musí to udělat legálně. A odkoupil továrnu od bratra za jeden dolar

Atak Carlo skončil svou pekařskou práci a plně se začal věnovat výrobě doutníků. Carlos měl vlastní představu, jak rozšířit obchod s doutníky. Přišel za svým otcem a řekl mu: „Podívej se, musíme růst, a tak půjdu pryč a budu prodávat“. A tak začal cestovat, nejprve do Miami, kde našel nového distributora a později i do ostatních měst na Floridě. A továrna vzkvétala.

Roku 1954 se Carlovi narodil syn Carlo Junior řečený Carlito. Roku 1959 vypukla kubánská revoluce. V samém počátku nikdo nevěděl, dokdy bude Kuba schopna dodávat svůj tabák pro americké výrobce, kteří používali kubánský tabák do svých doutníků. Roku 1962 byl Carlos navštívit své příbuzné na Kubě a podle tamní situace mu bylo jasné, že bude embargo a že žádný další tabák z Kuby už do USA nedoputuje. A tak stihl nakoupit kubánský tabák na pokrytí vlastní výroby na tři roky dopředu. Carlos šel po návratu z Kuby za otcem a řekl mu: „Otče sedni si,

koupil jsem všechny tabák z Kuby, co jsem mohl“. Jeho otec se zhrozil, kdože to všechno koupí. A později mu za tyto žoky, které Carlos koupil za 250 dolarů na žok nabízel až 1500 dolarů za žok, ale Arturo tabák odmítl prodat. A tak vyráběli vlastní skvělé doutníky z kubánského tabáku po tři roky. Doutníky z dílny Artura Fuenteho se stávali čím dál populárnější. Především to byla značka Orlando (město na Floridě). Dostali se do situace, kdy rodinný dům již pro potřeby firmy nestačil, a tak továrnu přestěhovali do nového domu. Carlo v té době dělal všechno sám. Většinou pracoval do jedné hodiny v noci a kolem třetí ráno přicházel domů. Někdy usnul přímo na žocích s tabákem, protože v šest ráno otvíral. Jeho žena ho v té době prakticky neviděla. Roku 1963 odešel Arturo Fuente do penze ve svých 73 letech. Celý život kouřil dvacet doutníků denně. Prakticky od rána do večera. V těch dobách byl muž opravdový muž. Sedmdesátá léta doutníkovému obchodu zrovna nebyla nakloněná. Inflace a ceny vylétly

vzhůru. A co víc, mladí lidé se nechtěli učít baličskému řemeslu a staré dobré baliče neměl kdo nahradit.

V únoru roku 1973 umírá Arturo Fuente ve věku osmdesáti pěti let. Veškerá tíha a odpovědnost padla na Carlose. Následující období se snažil otevřít továrnu na doutníky v Portoriku a v Mexiku. Ale kvalita tamních doutníků neodpovídala jeho standardu. Zkoušel to i v Dominikánské republice, ale byl odrazen přílišnou byrokracií. Roku 1974 mu přítel doporučil továrnu v Nikaragui. Carlo tedy přijel do Nikaragui a továrna i kvalita doutníků se mu líbila. Byly to skvělé doutníky a tak továrnu v Nikaragui koupili. Všechno se skvěle rozvíjelo, ale štěstěna je vrtkavá a o čtyři roky později přišla opravdová noční můra.

Roku 1978 zažívá Nikaragua převrat. Tamní ozbrojené oddíly napadly hlavní město a situace se neustále zhoršovala den ode dne. Carlos se rozhodl ihned odletět ze země. Uplatil zaměstnance na letišti, aby mohl letět posledním letadlem do Miami. Následující den mu volali o půlnoci z Nikaragui. Továrna byla vypálena a všechno bylo ztraceno. Carlos se nikdy na to místo zpátky nevrátil. Neměl žádnou továrnu, žádné doutníky na prodej. Nová destinace byl Honduras. Opět nový začátek, který skončil po jednom roce. Továrna v Hondurasu opět vyhořela. Byl to trest nebo prostě jen smůla? Doma se radil Carlos se synem Carlitem, co budou dělat dál. Carlos mu na večeri řekl, že mají velkou příležitost, protože Fuenteho výrobky mají dobré jméno a umí je prodat. Ale rodina musí zůstat při sobě. Proto se rozhodli pro poslední šanci. Tou se stala Dominikánská republika.

Carlos si vzal hypotéku na dům a odjel do Dominikánské republiky hledat svou vysně-

nou továrnu. Roku 1980 přijel do Santiaga a po nějaké době našel továrnu. Začínali v sedmi lidech. Celá rodina opět pomáhala. A postupně se jim začalo opět dařit. Carlito se učil vše o pěstování tabáku a měl sen o skvělém doutníku vyrobeném pouze z tabáku vypěstovaném v Dominikánské republice. Všichni v doutníkové branži byli přesvědčeni, že neexistuje dostatečně kvalitní krycí list z Dominiky, který by byl opravdu výtečný. Od roku 1989 tedy začal experimentovat s krycími listy. Roku 1992 se mu podařilo najít skvělý krycí list a konečně roku 1995 vznikl po třech letech zrání doutník Fuente Fuente Opus X. A právě tyto doutníky se staly senzací. Díky americkému doutníkovému časopisu Cigar Aficionado se Opus X stal během krátké doby velmi žádaným exklusivním doutníkem, takže nestíhali uspokojit celou poptávku. Doutník Fuente Fuente Opus X dostal v Cigar Aficiadu totiž nejvyšší hodnocení v ratingu doutníků. Od té doby jeho popularita neustále stoupala. Výroba doutníků Opus X se později ustálila na 75 tisíc doutníků za rok. Roku 1996 se kalifornský výrobce vína Opus 1 soudí o značku Opus s firmou Fuente. Rodina Fuente soud vyhrála a jejich šťastná hvězda stoupala dále.

V roce 1998 byla Dominikánská republika těžce postižena hurikánem George. Na tabá-

kových plantážích rodiny Fuente se 17 tabákových stodol skácelo k zemi z původních 19. Carlo Fuente když viděl tu zkázu, si říkal, zda je to nějaké boží znamení. Ale jeho syn Carlito mu na to odpověděl, že pokud to chce vzdát, tak už stárne. A tak postavili vše znovu a odolnější proti uragánům. A protože vše stavěli s láskou k tabáku a doutníkům, je farma rodiny Fuente jednou z nejkrásnějších tabákových farem na světě.

Dnes patří doutníky značky Arturo Fuente mezi

nejoblíbenější v Americe a nejen tam. V současnosti zaměstnává rodina Fuente výrobou tabáku a doutníků na 2500 lidí. Rodinná firma vlastní nejen továrnu na výrobu doutníků, ale i rozsáhlé plantáže, kde pěstuje ten nejlepší tabák pro vlastní výrobu. Tabákové plantáže s rodinným sídlem nesou romantický název Chateau de Fuente.

Na českém trhu najdeme několik doutníkových sérií firmy Arturo Fuente, které dováží firma Mostex. Zatím nej kvalitnějším doutníkem značky Fuente na našem trhu je série Hemingway Signature. Tyto doutníky mají nejdelší dobu zrání. Vyrábí se ve třech tvarech typu perfecto. Tyto doutníky mají výrazně jemnější chuť, protože se nechávají zrát o 140 dní déle než ostatní řady.

Mezi velmi oblíbené doutníky patří například série Chateau tvar robusto nebo Flor Fina 8-5-8, což jsou doutníky, které měl v oblíbě sám Arturo Fuente, dědeček dnešního Carlose Juniora.

Carlo Fuente shrnuje, že i když měla rodina špatné časy, musely se překonat, jít dál, znovu se narovnat. Carlos svou dceru velmi povzbuzoval a prohlašoval, že když děláš to, co tě baví, je to přirozené. A proto má rodina Artura Fuenteho dnes takový úspěch. Více informací na www.mostex.cz.

(pokračování příště)

